

bij werk van Annelies Haan

Kiteman

**Waar het podium muzikaal in blauw licht openspat,
als de bugelspeler zijn koperen klanken over het
donkere beeld, de bewegende massa legt,
zacht getemperd, tot drums een oorgrote zeeviool
omarmen en het beeld tot climax groeit.
Uitzinnig publiek joelt niet, maar fluit en klapt
muzikanten op & af.**

Sorry

zij laten uit zachte klank de koperen lucht over de melodie
vallen, dromen, zonder schallen, klinken als een voortschrijdende
branding in gehoor en hart.

Gespeeld om wat gebeurt en nog komen moet.

Een sprakeloos toegeven in muziek als een pleister op
de wonde van schaamte en verdriet.

Wat was, werd al vergoed door de toegift en
verpakt tot een groot excuus.

Sorry!

woensdag 25 mei 2011
MM

* klankbereik van de bugel

